Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

11 септември 2018 година*

„Дъмпинг — Внос на керамични плочки с произход от Китай —Член 11, параграфи 3 и 5 и член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 11, параграфи 3 и 5, и член 17 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Отхвърляне на искане за частично междинно преразглеждане, ограничено до дъмпинга, на наложеното с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 окончателно антидъмпингово мито — Трайна промяна в обстоятелствата — Изготвяне на извадка — Индивидуално разглеждане — Неоказване на съдействие в рамките на разследването, довело до приемането на окончателните мерки“

По дело T-654/16

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, установено в Foshan City (Китай), за което се явяват B. Spinoit и D. Philippe, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky и A. Demeneix, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Решение за изпълнение C(2016) 4259 на Комисията от 11 юли 2016 г., с което се отхвърля искане за частично междинно разглеждане, ограничено до дъмпинга, на окончателните антидъмпингови мерки, въведени с Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 на Съвета от 12 септември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: H. Kanninen, председател, J. Schwarcz (докладчик) и C. Iliopoulos, съдии,

секретар: C. Heeren, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 28 ноември 2017 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелствата по спора

1 Жалбоподателят, Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, установен във Foshan (Китай), е производител на керамични плочки.

2 На 12 септември 2011 г. Съветът на Европейския съюз приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 917/2011 от 12 септември 2011 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република (ОВ L 238, 2011 г., стр. 1, наречен по-нататък „окончателният регламент“). Ставките на антидъмпинговото мито се основават на установени в хода на разследването дъмпингови маржове, тъй като те са били по-ниски от маржовете на вредата.

3 В рамките на разследването, в резултат на което се установяват тези окончателни мерки, Европейската комисия изготвя извадка съгласно член 17 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51), последно изменен с Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2014 година (ОВ L 18, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „основният регламент“) (заменен от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21). По отношение на производителите износители, включени в извадката, на които е бил даден статут на индивидуално третиране съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент (понастоящем член 9, параграф 5 от Регламент 2016/1036), са определени индивидуални ставки на антидъмпинговото мито. По отношение на производителите износители, които са оказали съдействие на разследването, но които не са били включени в извадката, както и на един производител износител, включен в извадката, но който е нямал статут на индивидуално третиране, е наложена ставка на антидъмпингово мито, изчислена, съгласно член 9, параграф 6 от основния регламент (понастоящем член 9, параграф 6 от Регламент 2016/1036), като среднопретегления дъмпингов марж за производителите износители, включени в извадката, а именно 30,6 %. Осем производители износители, които са оказали съдействие на разследването, представят искания за индивидуално разглеждане на основание член 17, параграф 3 от основния регламент (понастоящем член 17, параграф 3 от Регламент 2016/1036). Взето е решение за индивидуално разглеждане само на единия от тези производители износители, тъй като това е нямало да затрудни неоправдано разследването. Този производител износител е бил най-значителният от осемте производители износители, поискали индивидуално разследване. След оповестяването на окончателните заключения обаче се оказва, че този производител износител не е представил част от необходимата информация, така че заключенията относно този производител износител са се основавали на наличните факти, съгласно член 18 от основния регламент (понастоящем член 18 от Регламент 2016/1036). По отношение на посочения производител износител, както и на производителите износители, които не са оказали съдействие на разследването, ставката на антидъмпинговото мито е определена чрез използване на най-големия дъмпингов марж, установен за представителен продукт на производител износител, който е оказвал съдействие, а именно 69,7 %.

4 Жалбоподателят не е участвал в административната процедура, довела до приемането на окончателния регламент, тъй като неговото име не фигурира в приложение I към окончателния регламент. Така че по отношение на неговият внос се прилага ставка от 69,7 %.

5 С писмо от 7 септември 2013 г. жалбоподателят прави искане до Комисията за междинно частично преразглеждане, ограничено до дъмпинга, на основание член 11, параграф 3 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 3 от Регламент 2016/1036). Искането се мотивира, от една страна, с обстоятелството, че жалбоподателят е въвел нова система за дистрибуция чрез свързано предприятие, и от друга страна, със създаването на нов вид продукт, който не съществувал в периода между 1 април 2009 г. и 31 март 2010 г. (наричан по-нататък „разследваният период“). В искането си за преразглеждане жалбоподателят посочва, че не е участвал в първоначалното разследване, тъй като не е знаел за крайното местоназначение на своите стоки, които той продавал през разследвания период само на едно китайско дружество за търговия. И тъй като той изтъква, че през разследвания период не е изнасял съответния продукт за Европейския съюз, службите на Комисията обръщат внимание на жалбоподателят на обстоятелството, че макар това твърдение да е правилно, подходящият законен способ да ползва митническа ставка от 30,6 %, е да подаде искане за статут на нов производител износител по реда на член 3 от окончателния регламент. Тази разпоредба предвижда следното:

„Когато някой производител от Китайската народна република предостави достатъчно доказателства на Комисията, че не е изнасял стоките, описани в член 1, параграф 1, с произход от Китайската народна република през периода на разследване (1 април 2009 г. — 31 март 2010 г.), че не е свързан с нито един износител или производител, който е обект на мерките, наложени с настоящия регламент, и че или действително е изнесъл разглежданите стоки, или е поел неотменимо договорно задължение да изнесе значително количество за Съюза след края на периода на разследването, Съветът с обикновено мнозинство по предложение на Комисията, след консултация с Консултативния комитет, може да измени член 1, параграф 2, за да въведе за този производител митото, приложимо за оказващите съдействие производители, които не са включени в извадката, т.е. 30,6 %“.

6 След размяна на кореспонденция с Комисията с писмо от 10 февруари 2015 г. жалбоподателят прави искане да бъде спряно разглеждането на неговото искане за междинно преразглеждане на основание член 11, параграф 3 от основния регламент с цел да не се забави разглеждането на неговото искане за статут на нов производител износител, подадено по време на размяната на кореспонденция.

7 На 28 януари 2016 г. жалбоподателят изпраща молба до Комисията да възобнови третирането на неговото искане за междинно разглеждане. На 13 април 2016 г. Комисията изпраща на жалбоподателя документ с обща информация, предмет на който е възпроизвеждането на основните факти и съображения, въз основа на които Комисията възнамерява да отхвърли това искане. С решение от 15 април 2016 г. Комисията отхвърля искането за статут на нов производител износител. По-конкретно, според Комисията, от разследването не се установява, че жалбоподателят не е изнасял за Съюза съответния продукт с произход от Китай през разследвания период и че той не е свързан с износител или с производител, по отношение на когото са наложени мерките, въведени с окончателния регламент. Решението е оспорено от жалбоподателя по дело Foshan Lihua Ceramic/Комисия (T-310/16). На 22 април 2016 г. жалбоподателят отговаря на документа с обща информация. Той по-конкретно счита, че преценката на Комисията е опорочена от грешка при прилагане на правото с оглед на това, че тя е отказала да започне разследване за междинно преразглеждане, с мотива че жалбоподателят не е бил включен в представителната извадка.

8 С решение от 11 юли 2016 г. Комисията отхвърля искането за междинно разглеждане, подадено от жалбоподателя (наричано по-нататък „обжалваното решение“). В съображение 8 от това решение Комисията посочва:

„Както беше разяснено в точка 8 от документа с обща информация, Комисията използва представителна извадка в рамките на първичното разследване. Ето защо, тя разгледа положението на определен брой от производителите износителите, които бяха подбрани за включване в извадката, в която жалбоподателят не беше включен. Като се има предвид, че действащите мерки се основават на проучване на дружествата, включени в извадката, твърдение, изведено от промяна в обстоятелствата по смисъла на член 11, параграф 3 от основния регламент, трябва да се отнася за същите дружества, включени в извадката, или до промени, засягащи всички производители и износители в тази страна. С оглед на това, че промяната в обстоятелствата, която жалбоподателят изтъква, се отнася изключително да собственото му положение, а не до положението на дружествата, включени в извадката, или до това на всички производители и износители в [Китай], тази промяна е лишена от релевантност в рамките на искане на основание член 11, параграф 3 от основния регламент. Всъщност първоначалното разследване не определи индивидуален дъмпингов марж за жалбоподателя, тъй като жалбоподателят не е направил искане за индивидуално третиране. Жалбоподателят не може да се позове на член 11, параграф 3 от основния регламент, за да получи понастоящем индивидуален дъмпингов марж. В противен случай възможността за включване в извадка би била лишена от полезното си действие. Щом като индивидуалният му дъмпингов марж е по-нисък от мярката, наложена на неговия износ въз основа на извадката, неговите вносители могат да направят искане за възстановяване на основание член 11, параграф 8 от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 8 от Регламент 2016/1036). Вследствие на това искането на жалбоподателя […] се отхвърля“.

Производството и исканията на страните

9 На 13 септември 2016 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.

10 На 7 декември 2016 г. в реплика по дело Foshan Lihua Ceramic/Комисия (T-310/16) той иска съединяване на последното дело с настоящото дело. На 16 декември 2016 г. Комисията възразява срещу съединяването на тези дела. На 23 януари 2017 г. председателят на четвърти състав на Общия съд взема решение съответните дела да не се съединяват.

11 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

12 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

13 Жалбоподателят сочи единствено правно основание, изведено от нарушение на разпоредбите на член 11, параграфи 3 и 5 във връзка с член 17, параграф 3 от основния регламент (член 11, параграф 5, понастоящем е член 11, параграф 5 от Регламент 2016/1036), както и на член 6.10.2 от Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“), съдържащо се в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО). (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3). В подкрепа на това основание жалбоподателят изтъква по същество седем довода.

14 На първо място, жалбоподателят счита по същество, че от член 11, параграф 3 от основния регламент не произтича, че искането за междинно разглеждане от производител износител, който не е включен в извадката, трябва да се основава на доказателство за промяна в обстоятелствата, засягаща всички производители износители. Доказването на такава промяна в обстоятелствата било почти винаги невъзможно.

15 На второ място, жалбоподателят преценява, че е обект на дискриминация, доколкото производителите износители, включени в извадката, не били длъжни да представят такова доказателство. В това отношение жалбоподателят оспорва, че производителите износители, включени в извадката, и производителите износители, които не са включени в нея, се оказват в различно положение. Разграничаването между тези две групи производители износители не се дължало на каквато и да било разлика „в спецификата, в особеностите или в естеството“ помежду им, а произтичало единствено от прилагането на голямата свобода на преценка, с която разполага Комисията при определянето на критериите при изготвянето на извадката.

16 На трето място, от точка 189 от решение от 9 юни 2016 г., Growth Energy и Renewable Fuels Association/Съвет (T-276/13, EU:T:2016:340) следвало, че индивидуално разглеждане се предоставя на производителя износител, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното им разглеждане би обременило излишно властите и би им попречило своевременно да приключат разследването. Само че, макар и Комисията да не е предоставила на жалбоподателя възможността да се ползва със статут на индивидуално разглеждане, тя не твърдяла, че искането за преразглеждане на жалбоподателят от септември 2013 г. е пречка тя да приключи своевременно разследването за преразглеждане. С това Комисията нарушила член 17, параграф 3 от основния регламент, както и член 6.10.2 от антидъмпинговото споразумение. От друга страна, противно на твърденията на Комисията, основният регламент не предвиждал никакво ограничение във времето за подаване на исканията за индивидуално разглеждане.

17 На четвърто място, от член 11, параграф 5 от основния регламент произтичало, че член 17, параграф 3 от същия този регламент се прилага и по отношение на процедурите по междинно преразглеждане. Затова логиката, на която се основавал отказът да започне разследване за преразглеждане въз основа на полезното действие на извадката, била погрешна.

18 На пето място, специалната група, сформирана в рамките на СТО, приела в доклада си, озаглавен „САЩ — антидъмпингови мерки по отношение на някои видове скариди с произход от Виетнам“ и приет на 11 юли 2011 г. (WT/DS404/R, параграф 7.181) по повод на едно междинно преразглеждане, че прилагането на първото изречение от член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение се задейства само ако износители или производители, които не са сред подбраните, дадат така наречените доброволни отговори. А искането за междинно разглеждане на жалбоподателя следвало да се разглежда като доброволен отговор по смисъла на тази разпоредба.

19 На шесто място, жалбоподателят поддържа в рамките на репликата, че в резултат на неговото искане и на доказването от негова страна на индивидуална и специфична промяна в обстоятелствата Комисията следвало най-малкото да го третира като износител, който вече е оказал съдействие, и да приложи по отношение на него, в съответствие с член 9, параграф 6 от основния регламент, ставка на антидъмпинговото мито, изчислена като среднопретегления дъмпингов марж за производителите износители, включени в извадката.

20 На седмо място, жалбоподателят вече изложил доводите си, изведени от член 17, параграф 3 от основния регламент, в своя отговор на документа с обща информация, но Комисията не реагирала в обжалваното решение на тях, с което тя нарушила правото на справедлив съдебен процес на жалбоподателя и неговото право на защита. Освен това, като му отказала статута на новоизносител, както и междинното преразглеждане, Комисията поставила жалбоподателя в невъзможност правилно да се приложат към него действащите норми.

21 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

22 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 11, параграф 3, първа алинея от основния регламент необходимостта от продължаване на действието на мерките може да се разгледа по-специално по искане на износител, вносител или производители от Съюза, когато искането съдържа достатъчно доказателства, установяващи необходимостта от междинно преразглеждане. В случая искането е предявено от жалбоподателя в качеството му на производител износител. Освен това страните не спорят, че посоченото искане се е отнасяло само до дъмпинга.

23 От разпоредбите на член 11, параграф 3, втора алинея от основния регламент е видно, по същество, че когато искането е направено от износител и се отнася само до дъмпинга, необходимостта от междинно преразглеждане предполага това искане да съдържа достатъчно доказателства, от които да се установи, че продължаване на действието на мярката вече не е необходимо за компенсиране на дъмпинга.

24 Съгласно съдебната практика, при разглеждането на молба за преразглеждане, която се отнася само до дъмпинга, Съветът може да се позове на посочените разпоредби, за да констатира, че са налице съществени промени в обстоятелствата относно дъмпинга, и има право, след като е потвърдил трайния характер на промените, да направи заключение, че съответното антидъмпингово мито следва да се измени (вж. решение от 28 април 2015 г., CHEMK и KF/Съвет, T-169/12, EU:T:2015:231, т. 37 и цитираната съдебна практика).

25 Така, както произтича от текста на член 11, параграф 3, втора и трета алинея от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 3, втора и трета алинея от Регламент 2016/1036), целта на междинното преразглеждане е да се провери необходимостта от запазване на антидъмпинговите мерки и че по този въпрос, когато искането за преразглеждане от износител се отнася само до дъмпинга, институциите трябва най-напред да проверят необходимостта от продължаване на действието на съществуващите мерки и в съответствие с това да установят наличието на промяна в обстоятелствата относно дъмпинга, която да е не само съществена, но и дълготрайна (решение от 28 април 2015 г., CHEMK и KF/Съвет, T-169/12, EU:T:2015:231, т. 43)

26 Съдът уточнява, по отношение на прилагането на член 14, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2176/84 на Съвета от 23 юли 1984 година за защита срещу дъмпингов внос или срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската икономическа общност (ОВ L 201, 1984 г., стр. 1), съгласно който преразглеждане по искане на заинтересована страна се е извършвало при условие по-конкретно че тя представи достатъчно доказателства за промяна в обстоятелствата, за да обоснове необходимостта от преразглеждането, че процедурата по преразглеждане се е прилагала при промяна в данните, въз основа на които са били определени стойностите, приложени в регламента, с който са въведени антидъмпингови

мерки (решение от 24 февруари 1987 г., Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Комисия, 312/84, EU:C:1987:94, т. 11). Именно като се позовава на тази съдебна практика, Общият съд приема при прилагането на член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1) (понастоящем член 11, параграф 3 от основния регламент), че процедурата по преразглеждане има за цел наложените мита да се адаптират към промените в доказателствата, на които се основават, и следователно предполага настъпването на промяна в тези доказателства (решение от 29 юни 2000 г., Medici Grimm/Съвет, T-7/99, EU:T:2000:175, т. 82).

27 От това следва, че искането за междинно разглеждане, предвидено в член 11, параграф 3 от основния регламент, ограничено до дъмпинга, и подадено от производител износител, трябва да съдържа доказателства, че в данните, въз основа на които е бил определен дъмпинговият марж, използван за установяване на приложимото антидъмпингово мито към производителя износител, подал посоченото искане, е настъпила съществена и дълготрайна промяна.

28 В случая, доколкото жалбоподателят не е участвал в разследването, довело да приемането на окончателния регламент, за него се приема както на основание член 18, параграф 1 от основния регламент (понастоящем член 18, параграф 1 от Регламент 2016/1036), така и по силата на точка 6 от Известието за започване на тази първоначална процедура (ОВ C 160, 2010 г., стр. 20), че не е оказал съдействие на разследването. Заключенията относно производителите износители, които не са оказали съдействие, са се основавали на наличните факти, с произтичащата от това последица, че е могло те да бъдат по-малко благоприятни, отколкото ако бяха оказали съдействие.

29 По-конкретно, от съображения 66 и 77 от Регламент (ЕС) № 258/2011 на Комисията от 16 март 2011 година за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на керамични плочки с произход от Китайската народна република [Китай] (ОВ L 70, 2011 г., стр. 5) и от съображения 92 и 93 от окончателния регламент произтича, че на производители износители, които не са оказали съдействие на разследването, какъвто е жалбоподателят, е наложена ставка на антидъмпинговото мито, определена чрез използване на най-големия дъмпингов марж, установен за представителен продукт на производител износител, който е оказвал съдействие, а именно 69,7 %.

30 От това следва, че всеки производител износител, който попада в тази категория, трябва да докаже, че обстоятелствата, които са в основата на последното определяне, са се променили съществено и дълготрайно. Като се има предвид, че определянето се основава на данните, отнасящи се до извадката, жалбоподателят може да се освободи от възложената му в тази област доказателствена тежест, както основателно изтъква Комисията, като докаже също така или че доказателствата, които са били в основата на определянето на дъмпинговия марж, използван за установяването на ставките на антидъмпинговите мита, приложими към дружествата, включени в извадката, са се променили съществено и дълготрайно, или че тези промени са засегнали всички производители износители от страната износител.

31 Доколкото жалбоподателят изтъква в искането си за междинно разглеждане, ограничено до проверка на дъмпинга, единствено въвеждането на нова система за дистрибуция посредством свързано предприятие и създаването на нов тип продукт, какъвто не е съществувал през разследвания период, той представя само факти, свързани със собственото му положение, което всъщност той признава изрично.

32 От това следва, че Комисията е могла основателно да заключи, че жалбоподателят не е представил необходимите доказателства, обосноваващи започването на частично междинно преразглеждане, ограничено до проверка на дъмпинга, и вследствие на това да отхвърли неговото искане.

33 Това заключение не се поставя под съмнение от различните доводи на жалбоподателя.

34 На първо място, що се отнася до довода, изведен от твърдението за дискриминация на жалбоподателя в сравнение с предприятията, включени в извадката, от една страна, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика спазването на принципа на равенство и на принципа на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 13 декември 2007 г., Asda Stores, C-372/06, EU:C:2007:787, т. 62 и цитираната съдебна практика). А жалбоподателят, който не е оказал съдействие в първоначалното разследване, от гледна точка на определянето на дъмпинговия марж изобщо не е в същото положение с участвалите в него производители износители, като законодателят е предвидил в член 18, параграф 1 от основния регламент, че по отношение на производителите износители, които не оказват съдействие, ставката на антидъмпинговото мито се определя въз основа на наличните факти с произтичащата от това последица, че тази ставка би могла да бъде по-малко благоприятна, отколкото ако бяха оказали съдействие. Логично е начинът на определяне на тази ставка в първоначалната процедура да се отрази върху условията, при които такъв производител износител може да иска частично междинно преразглеждане, ограничено до дъмпинга, както беше уточнено в точки 22—32 по-горе.

35 От друга страна, жалбоподателят не може да докаже съществуването на дискриминация по отношение на него с твърдения за дискриминация на оказващите съдействие производители износители, които не са включени в извадката, в сравнение с онези, които са били включени в нея. Тъй като не е участвал в първоначалното разследване, жалбоподателят не е поискал да бъде включен в извадката. След като неговият довод се отнася само до собственото му положение, евентуалната основателност на този довод не може да доведе до отмяна на обжалваното решение по отношение на жалбоподателя. Следователно той няма никакъв интерес да го изтъкне (вж. в този смисъл решение от 28 февруари 2017 г., JingAo Solar и др./Съвет, T-157/14, непубликувано, EU:T:2017:127, т. 64—72).

36 На второ място, що се отнася до доводите, изведени от нарушение на член 11, параграф 5 и на член 17, параграф 3 от основния регламент (вж. т. 16 и 17 по-горе), първо, следва да се припомни, че при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза е важно да се вземе предвид не само нейното съдържание, но и нейният контекст и целите, преследвани с правната уредба, от която тя е част (вж. решение от 18 септември 2014 г., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 42 и цитираната съдебна практика).

37 Второ, видно от член 11, параграф 5 от основния регламент, „[с]ъответните разпоредби на настоящия регламент по отношение на процедурите и провеждането на разследванията, с изключение на онези, които се отнасят до сроковете, се прилагат за всяко преразглеждане, извършвано съгласно параграфи 2, 3 и 4“.. Така член 11, параграф 5 от основния регламент не разпростира по отношение на процедурите по преразглеждане всички разпоредби относно процедурите и воденето на разследванията, приложими в рамките на първоначалното разследване. Член 11, параграф 5 от основния регламент обуславя прилагането на тези разпоредби към процедурите за преразглеждане с тяхната релевантност.

38 Трето, съгласно постоянната съдебна практика процедурата по преразглеждане се различава по принцип от първоначалната процедура по разследване, която се урежда от други разпоредби от основния регламент. Обективната разлика между тези два вида процедури се състои в това, че върху вноса, предмет на процедура по преразглеждане, вече са наложени окончателни антидъмпингови мерки и по отношение на този внос по принцип са представени достатъчно доказателства за това, че премахването на тези мерки вероятно би насърчило продължаването или повторната поява на дъмпинга и на вредата. И обратно, когато вносът е обект на първоначално разследване, последното има за предмет конкретно да установи съществуването,

степента и ефекта на всеки евентуален дъмпинг (решение от 27 януари 2005 г., Europe Chemi-Con (Deutschland)/Съвет, C-422/02 P, EU:C:2005:56, т. 48—50; вж. също и решение от 28 април 2015 г., CHEMK и KF/Съвет, T-169/12, EU:T:2015:231, т. 59 и 60 и цитираната съдебна практика).

39 При тези обстоятелства Съдът вече е решил, че някои от разпоредбите, уреждащи първоначалното разследване, не следва да се прилагат по отношение на процедурата по преразглеждане, с оглед на общата структура и целите на установената от основния регламент система (вж. решение от 28 април 2015 г., CHEMK и KF/Съвет, T-169/12, EU:T:2015:231, т. 59 и цитираната съдебна практика).

40 В случая е достатъчно да се констатира, че ако член 17, параграф 3 от основния регламент, който предвижда индивидуално разглеждане, би бил приложен и в рамките на третирането на искане за междинно разглеждане, подадено от производител износител, който не е оказал съдействие в първоначалното разследване, това би било в противоречие с целта на процедурата за междинно преразглеждане, така както тя беше изложена в точки 22—27 по-горе. Всъщност такъв подход не би позволил да се прецени дали доказателствата, въз основа на които е определен дъмпинговият марж, използван за установяването на антидъмпинговото мито, приложимо към посочения производител износител, са се променили съществено и трайно. Тогава данни, получени от анализа на информацията относно включените в извадката производители износители, биха били сравнени с данните на разглеждания производител износител.

41 Вследствие на това в рамките на преценката на необходимостта от започване на разследване за междинно преразглеждане въз основа на две твърдения за промени в обстоятелствата, изложени от жалбоподателя, не е уместно извършването на индивидуално разглеждане. В противен случай жалбоподателят би могъл да заобиколи задълженията си в областта на доказателствената тежест, които той има поради статута си на предприятие, което не е оказало съдействие по време на първоначалното разследване, в рамките на прилагането на член 11, параграф 3 от основния регламент.

42 От това следва, че общата структура и целите на системата, установена с основния регламент, не допускат жалбоподателят да се основава на член 11, параграф 5 и на член 17, параграф 3 от основния регламент, за да поиска индивидуална ставка на антидъмпинговото мито в процедурата, която той е започнал на основание член 11, параграф 3 от същия регламент. Не може да бъде прието и позоваването на жалбоподателя на член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение в подкрепа на неговите доводи, тъй като последната разпоредба, без второто ѝ изречение, съгласно което „[властите] не трябва да обезсърчават доброволните отговори“, е транспонирана в член 17, параграф 3 от основния регламент, като жалбоподателят не твърди, че транспонирането е неправилно.

43 Тези заключения се потвърждават най-напред от редакцията и систематиката на член 17 от основния регламент, и по-конкретно от неговия параграф 3, съгласно който предвиденото в тази разпоредба индивидуално разглеждане се прилага единствено в рамките на разследвания, при които Комисията е използвала представителна извадка. Всъщност в него се предвижда, че „[в] случаите на ограничено разследване в съответствие с настоящия член все пак се определя индивидуален дъмпингов марж“. Разглеждането на искане за междинно разглеждане обаче е различно от разглеждането, което е довело до определянето на окончателни антидъмпингови мерки (вж. т. 38 по-горе), и не представлява негово продължение, противно на това, което поддържа жалбоподателят в съдебното заседание. Различният характер на тези два вида разглеждане се потвърждава още повече от връзката между тях, така както тя произтича от основния регламент. Всъщност, първо, съгласно член 11, параграф 3, първа алинея от основния регламент може да се иска междинно преразглеждане от производител износител едва след изтичането на една година от налагането на окончателната мярка, второ, периодът на

разследване за едно междинно преразглеждане е последващ спрямо периода на първоначалното разследване (решения от 28 януари 2016 г., CM Eurologistik и GLS, C-283/14 и C-284/14, EU:C:2016:57, т. 72, от 13 септември 2013, Cixi Jiangnan Chemical Fiber и др./Съвет, T-537/08, непубликувано, EU:T:2013:428, т. 71 и заключение на генералния адвокат Jääskinen по съединени дела CM Eurologistik и GLS, C-283/14 и C-284/14, EU:C:2015:628, т. 29) и трето, разследването за междинно преразглеждане може да бъде ограничено по-конкретно до дъмпинга или до вредата, докато първоначалното разследване трябва да бъде цялостно.

44 В случая в рамките на третирането на искането за междинно разглеждане на жалбоподателя Комисията не е използвала представителна извадка съгласно член 17, параграф 1 от основния регламент (понастоящем член 17, параграф 1 от Регламент 2016/1036). Тя е третирала това искане директно, въз основа на съдържащата се в него информация. Следователно член 17, параграф 3 от основния регламент не намира приложение в тази процедура.

45 По-нататък, противно на това, което изтъква жалбоподателят, той не може да иска индивидуално разглеждане по реда на член 17, параграф 3 от основния регламент в който и да е момент с цел да поиска от Комисията да преразгледа приложимата към неговия внос ставка на антидъмпинговото мито. Ставките на антидъмпинговите мита могат да бъдат изменяни само по реда на членове 11 и 12 от основния регламент (като член 12 понастоящем е член 12 от Регламент 2016/1036). Искането на жалбоподателя се основава на член 11, параграф 3 от основния регламент и в точки 41 и 42 по-горе беше посочено, че в случая прилагането на член 17, параграф 3 от същия регламент в тези рамки не е било уместно.

46 И накрая, в случай на използване на представителна извадка в първоначалното разследване, видно от член 11, параграф 4, четвърта алинея от основния регламент (понастоящем член 11, параграф 4, четвърта алинея от Регламент 2016/1036), нов производител износител не може да иска преразглеждане съгласно предходните алинеи на същия параграф. Това е предвидено с цел да се предотврати поставянето на такива производители и износители в по-благоприятно положение спрямо производителите износители, които са оказали съдействие на първоначалното разследване, но които не са били включени в извадката, и на които е наложена ставка на антидъмпинговото мито, изчислена съгласно член 9, параграф 6 от основния регламент. Няма обаче никаква причина да се приеме, че законодателят на Съюза е искал да позволи по отношение на производител износител, който не е оказвал съдействие на първоначалното разследване, в резултат на процедура по преразглеждане да бъде приложена индивидуална ставка на антидъмпинговото мито, щом законодателят е изключил такава за новите производители износители.

47 На трето място, едва в репликата си жалбоподателят излага довода, съгласно който Комисията е могла най-малкото да го третира занапред като производител износител, който оказва съдействие, и по тази причина да му предостави възможност да се ползва от ставката на антидъмпинговото мито, приложима по силата на член 9, параграф 6 от основния регламент по отношение на производителите износители, които оказват съдействие. В отговора си на поставения му по този повод въпрос в съдебното заседание жалбоподателят приема, че става дума за ново основание, изведено от нарушението на тази последна разпоредба, без да излага какъвто и да било довод, съгласно който това основание почива на правни и фактически обстоятелства, установени в хода на производството, или че то следва да се разбира като допълване на довод, повдигнат в жалбата. Затова съгласно член 84 от Процедурния правилник на Общия съд то е недопустимо.

48 На четвърто място, що се отнася до твърденията, изведени от тълкуването на член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение, в доклада на специалната група, създадена в рамките на СТО, озаглавен „САЩ — антидъмпингови мерки по отношение на някои видове скариди с произход от Виетнам“ и приет на 11 юли 2011 г. (WT/DS 404/R, параграф 7.181), достатъчно е да се установи, че нито от цитирания от жалбоподателя пасаж от този доклад, нито от който и

да е друг пасаж от посочения доклад за тълкуване на този член не е видно, че органите, на които е възложено антидъмпинговото разследване, като Комисията, са задължени да започнат процедура за междинно преразглеждане като предвидената в правото на Съюза в член 11, параграф 3 от основния регламент въз основа на информация, която се отнася само до твърдение за промяна в обстоятелствата, засягащо производител или износител, който не е оказал съдействие на първоначалното разследване, в което е използвана представителна извадка. От това не произтича също така, че в положение като разглежданото в случая такъв производител или износител може да се позовава на член 6.10.2 от Антидъмпинговото споразумение в рамките на своето искане за започване на междинно преразглеждане, основано само на факти, които се отнасят единствено до него.

49 На пето място, жалбоподателят упреква Комисията, че в обжалваното решение не е реагирала на неговите доводи, изведени от член 17, параграф 3 от основния регламент. Само че, както беше посочено, тази разпоредба в случая не се отразява по никакъв начин на тълкуването и прилагането на член 11, параграф 3 от основния регламент, така както то беше уточнени в точки 22—32 по-горе. Като се е въздържала да отговори изрично на доводите, изведени от неприложима по случая разпоредба, Комисията не е нарушила правото на справедлив съдебен процес и правото на защита.

50 Следователно единственото основание за обжалване трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

51 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

52 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе освен собствените си разноски и тези, които е направила Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd да заплати съдебните разноски.

Kanninen Schwarcz Iliopoulos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 11 септември 2018 година.

Подписи